

شب جلتے کہ من بودم

تنفس سازِ حفل بود شب جلتے کہ من بودم

سر و د از پردازه دل بود شب جلتے کہ من بودم

زخم خوشیش تن سرست ساقی، سرگران ینداز

عجب هستانه حفل بود شب جلتے کہ من بودم

بود از جلوه ہاتے جانق ن زانظاره را فرست

نظر اکاری مشکل بود شب جلتے کہ من بودم

نقاب افتاده بود از چہ سر تابان جانا شر

عرفج ماو کامل بود شب جلتے کہ من بودم

محبت کاری فرمود با صائمت و تکیس

خود عواستے باطل بود شب جلتے کہ من بودم

دلِ محنونِ من محتوى جذایں دیگر نہی داند

کہ لیلاستے محمل بود شب جلتے کہ من بودم